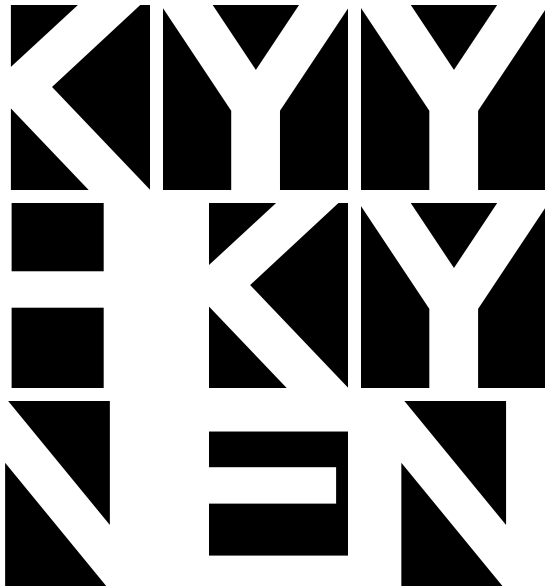

HETEROOITA?

HYI V*U!**

Teologian Ylioppilaiden Tiedekuntayhdistyksen
julkaisu vuodesta 1853
157. vuosikerta • ISSN 0356-2247
<http://www.tyt.fi> • tyt-kyyhkynen@helsinki.fi
Päätoimittaja Heli Yli-Räisänen (heli.yli-raisanen@helsinki.fi)
Toimitussihteeri Nina Järviö (nina.jarvio@helsinki.fi)
Taitto Jami Järvinen • Kuvitus Saara
Hannus & Oscar Ortiz-Nieminen
Ilmoitusmyynti Jani Laaksonen (jani.laaksonen@helsinki.fi) & Antti Piirainen (antti.pirainen@helsinki.fi)

Vuosikerta 13 euroa
Tilaukset tyt-kyyhkynen@helsinki.fi
Irttonumeron arvo 3 euroa
Toimituksen osoite TYT / Kyyhkynen,
PL 33, 00014 Helsingin yliopisto
Määrä 1600 kpl • Painopaikka: Painotalo Auranen, Forssa

Kirkossa on meneillään poikkeuksellisen kiinnostava vuosi

HALUATKO perehtyä kirkon ja seurakuntien tilanteeseen?

TAHDOTKO pysyä ajan tasalla kirkkopolitiikan kiemuroista, päivän polttavista puheenaiheista ja vallitsevasta mielipideilmastosta?

KAIPAATKO tietoa alasi avoimista työpaikoista?

Kotimaa on jokaisen teologian opiskelijan **tuore ja monipuolinen tietolähde**. Se kertoo kirkon ja seurakuntien asiat laajemmin kuin mikään muu lehti. Se herättää keskustelua **arvoista**, jotka tämän päivän Suomessa vallitsevat.

Teologisen tiedekunnan opiskelijana saat Kotimaa-lehden -50%!

Hyödynnä etusi!

-50%

12 kk

49,50€

(norm. 99€)

TILAUKSET

Soita

p. 020 754 2333 Kotimaa-yhtiöt asiakaspalvelu ma-pe klo 8-16

Lankaverkosta: 8,21 senttiä/puhelu + 6,9 senttiä/minuutti,

Matkapuhelimesta: 8,21 senttiä/puhelu + 14,9 senttiä/minuutti

Lähetä sähköpostia

tilauspalvelut@kotimaa.fi

Mainitse viestissä tarjous-tunnus KY10

3	Sisältö
4	Pääkirjoitus: Heteropaniikki!
5	Heteroseksuaalisuuden etiikasta
7	Arvio: Villit kristityt
8	Mistä näitä heteroita oikein tulee?
12	Missä olet, valkoinen heteromies?
15	Marja-Sisko Aalto: Enemmistö vähemmistönä
16	Arvio: Käsikirja sukupuoleen on siis sukupuolentutkimuk- sen käsikirja
17	Muut lehdet
18	Sarjakuva: Autuaan Emmanuellen sääntökunta
19	Hassuttelua
20	Kirkollisia uutisia Saksasta
23	Teologian ylioppilaat: Pala TYT:n historiaa – anekauppa 1960-luvulla

HETERO- PANIIKKI!

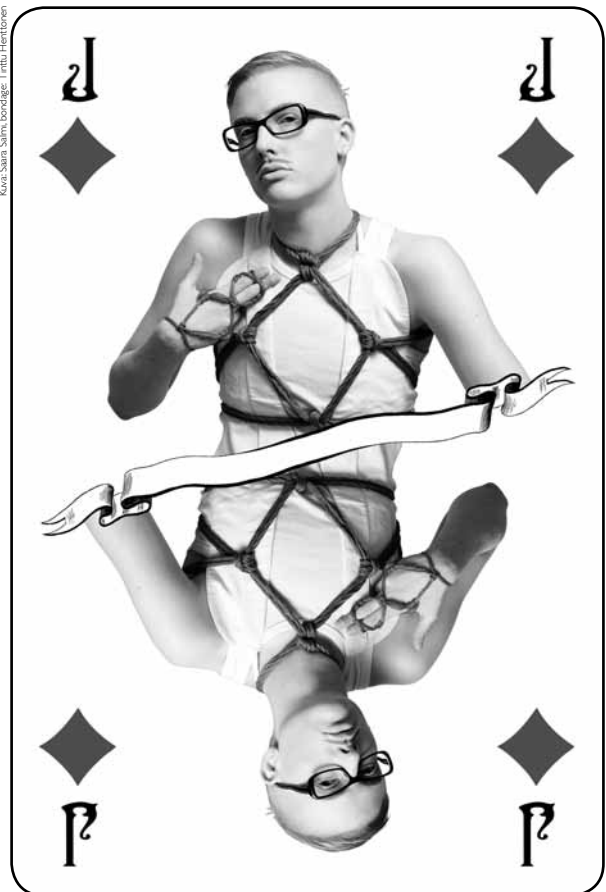
Minulla oli ongelmia ensimmäisen tyttöystäväni kanssa. Kerroin, etten oikein saanut tunteistani kiinni hänen kanssaan enkä tien-nyt, mikä oli vialla. Sillon hän lausui sanat, jotka ovat piirtäneet kammottavan muistijäljen tietoisuuteeni: "Ehkä sä vaan oot hetero." Purskahdin itkuun ja kyynelten seasta sain soperrettua, että miten hän saattoi olla niin julma ja loukkaava. Mitä tahansa muuta olin valmis kuulemaan ja uskomaankin, mutta en tätä. En helvetissä ole hetero!

Se oli tyypillinen heteropaniikki: Mitä muut ajattelisivat? Miten kävisi ystävyysuhteitteni? Olin nähnyt sen tapahtuvan muutamalle lähipiirissäni – ne keksivät yhtäkkiä, että rakastavatkin jotain miestä. Selittivät, että se on se persoona, johon ne rakastuivat, ei sukupuoli ole väliä. Ne tulivat Pride-kulkueseen poikaystävän kanssa käsi kädessä, ja tilanne oli kiusallinen kaikille. Vaivaantu- neena kaikki yrittivät olla kuin mikään ei olisi muuttunut, vaikka jokainen tajusi, että tilanteessa oli jotain ratkaisevalla tavalla per- verssiä. Hiljalleen ne ajautuivat erilleen vanhasta porukasta, kä- vivät seduloissa ja kihloutuivat – niin heteroa. Seuraavan kerran niistä kuuli jonkun tutuntun kautta, että ne olivat menneet nai- misiin ja niillä oli lapsia. En halunnut olla yksi niistä.

Heterous on salakavalaa, se väijyy kaikkialla ja saa ihmisen ha- luamaan outoja asioita ja uskomaan, että pitää elää tietyllä ta- valla. Ihminen menettää usein heteroavopeson myötä yhteyden omaan itseensä, omiin tunteisiinsa ja omaan tahtoonsa. Sitä on vaikea kyseenlaistaa, koska koko yhteiskunta on rakentunut sen varaan. Siksi heteroudesta ei voi syyttää vain yksilöä. Hetero- us on murrettava rakenteista! Ihmiset on vapautettava hetero- uden ikeestä!

Mutta on heteroitakin toki erilasia – minä tunnen monia ihan mukavia heteroita, oikeasti. Eräs valkoinen heteromiesystäväni ei ole rasisti – se grillaa kesäisin naapurin somalien kanssa zucchi- nia, ja lomalla vaimo käy Pariisissa Malmin terveysaseman sijaan. Ja sitten on se heteronainen, jolla on kainalokarvat – hirveän mu- kava ihminen.

Kuva: Saara Svini, bondage; Tuntu Henttonen

Kun ajattelin tyttöystäväni viiltävien sanojen jälkeen mukavia he- teroystäväni, heteropaniikkini laantui. Heterous ei tarkoitaakaan elämän loppumista, sen kanssa voi elää. Voin edelleen harrastaa bondagea ja hankkia lapseni yksin. Minulla saa olla omat unel- mani!

Huojennuin. Mutta en kyllä silti myönnä olevani hetero, koska se nyt vaan on tosi noloa. ■

Heli Yli-Räisänen
Päätoimittaja

Heli Yli-Räsänen

USKONNONOPETTAJIEN PEDAGOGISTEN
OPINTOJEN ERÄÄN OPPITUNNIN AIHEENA
OLI "HOMOSEKSUAALISUUS EETTISENÄ KYSY-
MYKSENÄ". JOO-O, MIKSEI.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Mutta mikä on kysymyksen perusta? Tarkastella homoseksuaalisuutta arvovapaasti eettisistä lähtökohdista? Tarkastella homoseksuaalisuutta heteroseksuaalisuudesta poikkeamisena? Ja mikä etiikka? Valitettavasti tai onneksi – näkökulmasta riippuen – Kyyhkysen toimituskuunta ei päässyt osallistumaan kyseiselle oppitunnille. Sen sijaan päädyimme pohtimaan heteroseksuaalisuutta eettisenä kysymyksenä ja tulimme siihen tulokseen, että heteroseksuaalisuus on erittäin epäeettistä. Alla esitämme kolme teesiä sen puolesta. Mutta ei hätää! kriitikin on oltava rakentavaa, ja siksi ehdotamme myös ratkaisumalleja ongelmakohtiin.

1. HETEROSEKSUAALISUUS LIIKAKANSOITTA MAAPALLON.

Maailmassa on tällä hetkellä 6,8 miljardia ihmistä, joista valtaosa on syntynyt heteroseksin tuloksena. Väestöluvun ennustetaan saavuttavan yhdeksän miljardin rajapyykin vuosina 2040–2050. Lienee kaikille selvää tähän päivään mennessä, että maapallon energiavarat ja muut resurssit eivät kestä nykyistä väestönkasvun tahtia.

Ongelman ratkaisu: Eheydy homoksi!

Toisin kuin heteroseksissä, homoseksissä ei ole riskiä tuottaa jälkikasvua. Kun homot päättävät multiploituja, se on harkittua ja suunniteltua. Oheistuotteena homoksi eheytymisessä ratkaistaan myös erityisesti katolista kirkkoa askarruttanut kysymys raskaudenehkäisymisen ja abortin etiikasta – niille ei homonaa enää ole tarvetta.

2. HETEROSEKSUAALISUUS AIHEUTTA VÄHÄ-ÄLYISYYTTÄ.

Ei, emme tietenkään väitä, että heteroseksuaalisuus itsessään aiheuttaa vähä-älyisyyttä. Vaarana sen sijaan on, että heteroseksuaalisuuden myötä ihmisen ajau-

tuu sitä tukeviin piireihin, joissa hän altistuu vähä-älyisyydelle. Painavin todisteemme tästä on Westboron baptistikirjasto, jonka verkkosivusto on www.godhatesfags.com. Kirkko toimii Yhdysvaltojen Kansassa ja vihaa homojen lisäksi juutalaisia, koska nämä tappoivat Jeesuksen.

Westboron baptistikirjasto on ilmoittanut muun muassa joulukuun 2004 tsunamikatastrofin, Yhdysvaltojen sotilaiden kuolontapaukset Irakissa ja Jokelan kouluammuskelun olleen seurausta homoseksuaalisuudesta.

Ongelman ratkaisu: Vältä ääriheteroseksuaalisia liikkeitä!

Jos kaikesta huolimatta valitset heteroseksuaalisen elämäntavan, vältä etenkin uskonnollisia ryhmiä, jotka suhtautuvat heteroseksuaalisuuteen fanaattisesti. Selvinä merkkeinä siitä voi pitää vihamielistä suhtautumista homoseksuaalisuuteen, naisten ja miesten erilaista kohtelua yhteisössä ja korostuttua kiinnostusta puuttua muiden sukupuolta ja seksuaalisuutta koskeviin asioihin. Kaikki palaute koskien hetero- ja homoseksuaalisuuden etiikoita otetaan vastaan osoitteeseen wearefags@godlovesfags.com ■

**OLI MEILLÄ KOLMASKIN
TEESI, MUTTA TOTESIMME,
ETTEI SITÄ ENÄÄ TARVITA.**

VILLIT KRISTITYT

Nina Järviö

Kuva: Kansallisteatteri

Tämän vuoden maaliskuussa Suomen Kansallisteatterissa ensi-il-tansa saanut Kristuksen morsian on herättänyt paljon keskustelua, ja kritiikot ovat kiitelleet sen rohkeita aihevalintoja. Näytelmää esitetään pienellä Omapohja-lavalla, ja sen esitykset ovat koko tulevan syksyn osalta loppuunmyytyjä.

Villi-ihmiset juoksevat, soittavat ja nauravat. Kaikilla näyttää olevan hauskaa, kunnes heidän eteensä ilmestyy kirja. Kaukainen ääni kehottaa avaamaan teoksen, joka paljastuu Raamatuksi. Paluuta ei ole. Ihmiset huomaavat alastomuutensa ja samalla sukupuolensa – miehet alkavat ylpeillä sukupuolielimiällään, naiset tuntuvat häpeävän peniksettömyyttään miesten rinnalla.

Kristuksen morsiamen ensimmäinen puoliaika on vauhdikasta menoa, jossa yleisö pääsee nauramaan sekä käsikirjoituksen piikkikälle vitseille että näyttelijöiden vaatetukselle. Tyhmiä kyselevien heteromiesten keskellä käsitellään kuitenkin todellisia aiheita, joita käydään täälläkin hetkellä esimerkiksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon sisällä. Ristikkäin menevät niin puheet homoseksuaalisuudesta, sukupuolirooleista, naispappeudesta kuin fundamentalistisesta kristinuskosta ja ateismistakin.

Sillisalaatti tuo esiin eri ryhmittymien retoriikan samankaltaisuuden. Jokaisen kannan edustaja näkee omat ajatuksensa itseoi-keutettuina, ja ihmettelee, kuinka mielenvikainen jonkun on oltava ajatelleessaan toisin. Näytelmän toisen puolivälin lähestyessä loppua katsoja voikin pohtia, ovatko nämä hahmot jollakin tavalla sivistyneempiä kuin alun villi-ihmiset.

Kristuksen morsian tarttuu rohkeasti poliittisesti arkoihin aiheisiin. Riskinä on se, ettei yksikään niistä tule loppuun asti käsitel-lyksi. Hetken tuntuukin siltä, että näytelmälle on ollut vaikea löytää sopivaa loppua, joka ei asettuisi kenenkään puolelle tai ketään vastaan. Tästä huolimatta näytelmän kokonaisuus on onnis-tunut. Lavastus on mielenkiintoinen ja käsikirjoitus toimiva, dia-logien ollessa välillä pelottavankin tunnistettavissa. Käsikirjoittaja Heidi Junkkaala on selkeästi tehnyt taustatyönsä. Junkkaala saikin tunnustusta kyvyilleen tämän vuoden toukokuussa, kun hänelle myönnettiin vuoden 2010 Pohjoismainen näytelmäkirjailijapal-kinto näytelmästä Kymmenen tikkua laudalla. ■

Kristuksen morsian. Suomen Kansallisteatteri. Omapohja. Käsikirjoitus: Heidi Junkkaala.

**MISTÄ
NÄITÄ
HETEROITA
OIKEIN TULEE?**

NO HETEROTEHTAASTA TIETENKIN! HETEROUS ON NIIN PALJON MUUTAKIN KUIN SEKSUAALISTA SUUNTAUTUMISTA – SE ON ELÄMÄNTAPA. KLISEITÄ RIITTÄÄ: ISÄ, ÄITI, PARI KAKARAA, KULTAINEN NOUTAJA, RIVARINPÄTKÄ ESPOOSSA SEKÄ ONNELLISIA KODAKHETKIÄ PLAYA DEL INGLESISSÄ, NIILLÄ PÄÄSEE JO HYVIN HETEROUDEN ALKUUN. MUTTA MIKSI HETEROUS ON NIIN SUOSITTUA JA TA-VOITELTAVAA?

Oscar Ortiz-Nieminen

DOSENTTI JA YLIOPISTON-LEHTORI LEENA-MAIJA ROSSI SANOO, ETTÄ HETEROOUTTA TUOTETAAN JA SYÖTETÄÄN YLEISÖLLE ESIMERKIKSI VISUAALISEN MEDIAN KAUTTA, JA SEN KONEISTON VAIKUTUSPIIRISSÄ ME SITTEN KAIKKI OLEMME – HALUSIMME TAI EMME.

Rossi vaikuttaa mukavalta ihmiseltä siilitukkineen, pirteän pinkki-oranssein Marimekko-palloreineen sekä tutkijalle kenties tyypilliselle, kirjoja ja papereita täynnä olevine työhuoneineen. Ja kaiken tämän hauskuuden lisäksi hän tutkii työkseen muun muassa heteroita.

Mistä heterotutkimus on lähtöisin, ja mitä se oikeastaan tutkii?

– Heterotutkimuksen juuret ovat feministisessä ja erityisesti lesbofeministisessä tutkimuksessa. Sittemmin queer-tutkimuksessa on pohdittu paljon heteroseksuaalisuutta; sitä on lähinnä haluttu kyseenalaistaa ja purkaa. Tässä keskustelussa heteroudesta on muodostunut oikeastaan jonkinlainen monoliitti. Nytemmin on kiinnostuttu myös siitä, millaisia sisäisiä normeja heteroseksuaalisuudessa esiintyy. Kaikki heterothan eivät muodosta pysyviä, monogamisia parisuhteita tai perheyhteisöjä. Kaikilla ei ole lapsia, eivätkä kaikki sellaisia edes halua. Kaikki heterot eivät asetu ihan teellisiksi asetettuihin muotteihin.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Lapsistahan halutaan tehdä jo pienestä pitäen miniatyyriheteroita.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

– Hyvänä esimerkkinä heteroseksuaalisuuden sisäisistä normituksista ovat eri-ikäisistä muodostuvat heteropariskunnat. Usein pariskuntaan, jossa nainen on vanhempi, suhdaudutaan hieman nauruskellen. Toinen sisäinen normi liittyy ulkonäköön: miestä ei edelleenkään välttämättä voi luonnehtia kauniiksi, sillä sen ajatellaan usein viittaavan homo- maisuuteen. Toinen heteroiden paine on, että täytyy olla tietyn näköinen, jotta voisi olla viehättävä toisen sukupuolen edustajan silmissä.

MISTÄ ON PIENET HETEROT TEHTY...

– Olen taustaltani visuaalisen kulttuurin tutkija. Tutkimuskohteinani minulla ovat olleet nykykulttuurissa vaikuttavat kuvat kuten mainokset ja televisio. Olen kiinnostunut myös nykytaiteesta sekä sanoista, käsitteistä ja diskursseista, joilla heteroseksuaalisuutta tuotetaan ja toteutetaan ihmisten arjessa. Tavallaan tutkin heteroutta koko ajan, sillä siihen ei voi olla meidän yhteiskunnassa ja kulttuurissa törmäämättä.

Heterous tosiaan näkyy jatkuvasti ihan kaik-

kialla ja mitä pienimmissä arjen detaljeissa. Rossi kuvaillee lahjakulttuuria:

– Jos miehille ostetaan juhlapäivänä kukkakimppuja, niin ne ovat sellaisia tanakoita ja kukat tietenkin tummansävyisiä. Lapsia on taas tärkeää leluttaa jouluisin ja synttäripäivänä oikein, koska on selkeä ajatuksellinen ero sen suhteen, mitä ja millaisia tyttöjen ja poikien lelut ovat. Jopa käärepaperin värillä ja mallilla on näissä valinnoissa merkitystä. Lapsistahan halutaan tehdä jo pienestä pitäen miniatyyriheteroita. Tärkeää on, että vaatteita ja ystäväsuhteita myöten noudatetaan heteroseksuaalista mallia. Tämä näkyy jo siitä, miten pienistä lapsista puhutaan ja mihin heitä kannustetaan.

Heti tulee mieleen kauhistuneet ilmeet, jos pieni poika haluaa pukeutua mekkoon tai leikkiä imettävänsä vauvaa nukan kanssa. Tai vauvaparitus tuttavaperheen kanssa: "Me saadaan ihana miniä teidän Cecilia-Catarinasta, kun meidän Luca-Eemeli menee naimisiin sen kanssa!" Saattaa kuulostaa viattomalta, mutta toistettuna kasvuympäristössä se on merkitsevää.

UHATTU HETEROUS

Ei heterovaatimus aikuisten elämässäkään näytä helpottavan. On

selkeästi asioita, joita miehet tekevät ja sitten on niitä naisten juttuja.

– Ihmisten toiminnan jatkuva selittäminen sukupuolieron kautta tekee usein hallaa esimerkiksi parisuhteessa tai erilaisissa vuorovaikutustilanteissa. Ei kaikki se, mitä ihmiset sanovat tai tekevät, johdu sukupuolesta, asiat ovat todellisuudessa useimmiten paljon monimutkaisempia. Idealisoitu heterous lähtee siitä, että mies ja nainen ovat vastapari, jotka täydentävät toisiaan. Usein halutaan ajatella, että tällainen ajattelu perustuu luonnollisuuteen, vaikka kulttuurilla on ollut aina vahva asema seksuaalisuuden ja sukupuolen säätelyprosessissa. Heteroseksuaalisuus rakentuu myös hyvin hankasti ydinperheajatukselle, sille, että perheen muodostavat isä, äiti ja kaksi lasta, mieluiten poika ja tyttö. Voidaan ajatella, että heteroseksuaalisuuden suosiminen liittyy jälkeläistuotannon turvaamiseen. Tämähän on muuten ollut myös viimeaikaisten poliittisten puheiden huolenaihe.

Rossin esittämät ajatukset "luonnollisesta heteroudesta" kuulostavat varsin tutuilta. Tällaisia puheita kuulee usein teologian ja kirkon piireissä samoissa puheenvuorissa, joissa homo- ja lesboparisuhteiden siunaaminen on mitä pahin uhka perinteiselle perhekäsityk-

selle. Samoin niissä puheenvuoroissa, joissa sukupuolensa korjauttanut ex-kirkkoherra aiheuttaa lähinnä närästystä

– Kyllä heterotutkimuksessa suurilla uskoinnoilla ajatellaan olevan merkitystä heteroseksuaalisuuden aseman vahvistamisessa ja ylläpitämisessä. Poikkeavia seksuaalisuuden ja sukupuolen muotoja on yritetty rajoittaa tai niitä on ankarastikin sanktioitu. Nyttemmin esimerkiksi suomalaisen median kautta **Johanna Korhosen** ja **Marja-Sisko Aallon** tapausten myötä syrjintä on tullut näkyväksi. Molemmat henkilöt ovat saaneet paljon kannustusta ja heidän epäoikeudenmukainen kohtelunsa on tuomittu aika laajasti. Tämä on suuri edistysaskel, sillä tapaukset osoittavat kuinka on alettu puhua myös muista seksuaalisuuden ja sukupuolen muodoista. Myös uskonnot ovat joutuneet konkreettisemmin asian eteen.

JA IHMISET VALOIVAT KULTAISEN HETERON

Teologina minulle heteroseksuaalisuus alkaa haastattelun myötä hahmottua analogiaksi kristinuskon klassisesta jumalakäsityksestä. Heterous on nimittäin kaikkialla läsnä, mutta paradoksaalisesti tavallaan näkymätön, salattu. Se kuuluu puhuvista suis-

ta, se näkyy esittävästä kuvista, ja se on koettavissa ruumiiden välisessä kanssakäynnissä. Silti se ei pistä silmään tai herätä yhtä paljon tunteita kuin muu seksuaalisuuden tai sukupuolen toteuttamismuoto.

– Tuo sinun vertauksesi Jumalaan on sikäli oikeasuuntainen, että heteroseksuaalisuus on myös normi. Se on yhteiskuntarakenteemme

”

Enää ei ole aivan itsestään

selvää olla hetero, se vaa-

tii nykyään aukikirjoittamis-

ta tai ääneen lausumista.

pohjavire ja kulttuurimme olennainen oletamus. Siihen vedotaan kuin lakiin, ja se on lain-säädännönkin kohdalla näkyvästi läsnä. Mutta silti älä lausu Herran sinun Jumalasi nimeä turhaan, Rossi hymähtää sarkastisesti.

PURETTU JA AUKIKIRJOITETTU HETEROUS

Nykyään törmää yhä useammin siihen, että seksuaalinen suuntautuminen kirjoitetaan auki. Esimerkiksi Facebookissa saa ilmoittaa kiinnostuksenkohteekseen naiset, miehet tai molemmat – ei ole itsestään selvää, että mies etsii naista ja nainen miestä, ja jos näin onkin, sekun-

on mainittava erikseen.

– Heteroudesta on alettu pikkuhiljaa puhua avoimesti. Tämä progressiivinen kehityssuuntaus on ollut havaittavissa kymmenisen vuotta. Enää ei ole aivan itsestään selvää olla hetero, se vaatii nykyään auki kirjoittamista tai ääneen lausumista. Tässä sukupuolentutkimuksella, homoliikkeellä ja medialla on ollut tärkeä sija. Äskettäin käydessäni Tampereella Stockmannin hajuvesiosastolla koin positiivisen yllätyksen, kun myyjä ystävällisesti kysyi minulta, että kumpia tuoksuja olin itselleni etsimässä, miesten vai naisten? Mielestäni myyjän kysymys oli ennakkolullottomuudessaan mainio. Kenties tukallani oli jotain vaikutusta tilanteessa. ■

Rossin kirjoittama ja 2003 julkaistu Heterotehdas: televisionmainonta sukupuolittoutantona purettuu nykyiseen kultusvireiseen visuaaliseen kulttuuriimme ja sen tapoihin tuottaa "oikeanlaista", heteroseksuaalisuuden ideaaliin perustuvaa sukupuoli- ja seksuaalisuuskäsitystä mainonnan kautta.

MISSÄ OLET,

VALKKOINEN

Jami Järvinen

Kuva: Saara Hannus

” Naisille on tyypillistä suuttua ja jättää leikki kesken, kun joku on eri mieltä.

Henry Laasanen

PÄINVASTOIN KUIN LUULLAAN, JUSSI HALLA-AHO EI OLE KOSKAAN KIRJOITTANUT VALKOISESTA HETEROMIEHESTÄ.

Maahanmuutokriitikot ja antifeministit ovat viitanneet valkoisiin, heteroseksuaalisiin ja kaikkiruokaisiin miehiin eri tavoin, mutta fraasi itse esiintyy vain harvoin näissä teksteissä. Lyhyt googlaus osoittaa yksiselitteisesti, että "heteromies" ja "lihansyöjähetero" elävät ja voivat hyvin nimenomaan vasemmistolaisissa blogeissa ja lehtijutuissa.

Maahanmuutokriitikoista maineikkain on Jussi Halla-aho, jonka toiminnassa ja työssä "valkoinen heteromies" onkin muuttunut sisäpiirin vitsiksi. Hänen sivuiltaan voi tilata VHM-tekstillä varustettuja paitoja – joiden H-kirjaimen saa oman mielen mukaan tulkita joko heteroksi tai homoksi.

Silti aivan tyhjästä tämä olento ei ole mokuttajapiireihin tullut. Sekä maahanmuutto- että feminismikriitikot tai -vastustajat ovat kuvailleet vuosikausien ajan eräänlaista yksinäistä, hiljaista miesparkaa, jolta vaaditaan mahdottomia, ja joka ei silti valita.

Valkoinen heteromies on sankari, joka osaa kaiken ja tekee kaiken, mutta joka on myös surkein kaikista olennoista: teini-ikäisten luonnonsuojelijatyttöjen sortama aikamies.

Hän on kalevalainen sankari jaloimmassa muodossaan. Niin kuin Väinämöinen. Yhtä aikaa lujahermoinen johtaja sekä säällittävä runkkari.

Katso, mies!

Mistä puhutaan, kun puhutaan "valkoisesta heteromiestä"? Pienellä selvityksellä avautuu koko miehuuden kuva. Se on ristiriitainen, outo. Se ei sovi kenenkään elämään. Ja se on miesten itsensä omaan käyttöönsä kehittämä.

Siispä:

MIES ON RATIONAALINEN

Miehen tulisi hallita maailmaa, sillä nainen on jokseenkin epävakaa olento, joka argumentoi lähinnä tunteillaan.

Internetin keskusteluista saa kuvan, että mies, etenkin heterosellinen, on tunnettu kylmänviileästä päätelykyvystään, asia-argumenteistaan ja siitä, että faktojen todistaessa miehen väitteet vääriksi hän myös tunnustaa olevansa väärässä.

Toisaalta valkoinen heteromies ei ole vielä koskaan erehtynyt, sillä faktoja on vääristelty.

HETEROMIES TEKEE TYÖTÄ

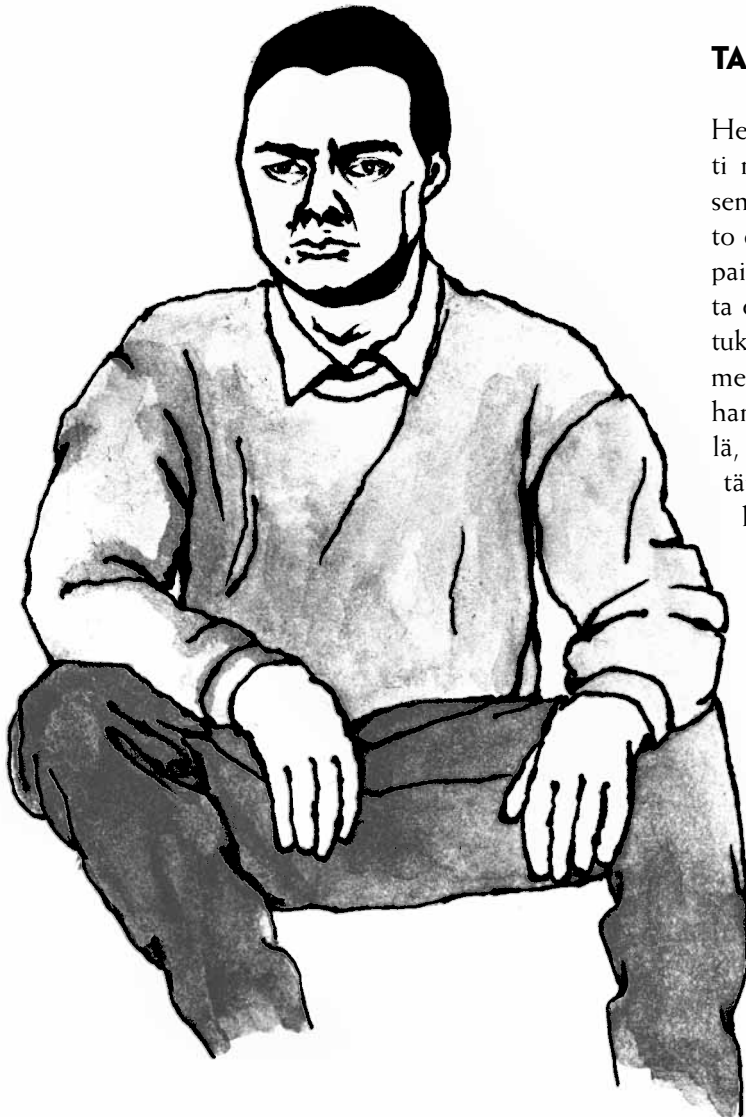
Erilaisten nettikeskusteluiden perusteella valkoinen heteromies tietää leipänsä kovassa vuorotyössä, jossa armoa ei pyydetä eikä anneta. Hän ei leveile tutkinnoilla, vaan on suorittanut elämän koulun. Hän ei köllöttele laiskuudessa verovaroilla, vaan valmistaa kansantalouden sekä hyvinvoinnin kannalta tärkeitä metalliesineitä, kuten ydinvoimaloita ja jäänmurtajia.

Miehen työ on miehen ylpeys. Siksi valkoinen heteromies ei kuulu joutavista asioista valittavaan ammattiyhdistykseen tai äänestä sosiaalipummeja hyysääviä vasemmistopuolueita.

HETEROMIES?

” Rahasumma on pois suomalaislasten koulutuksesta, päivähoidosta, terveydenhoidosta ja kaikesta muusta.

savonsanomat.fi/mielipide/keskustelupalsta/

TAI EI

Heteromies on helposti myös työtön. Hallitsematon maahanmuutto on vienyt hänen työpaikkansa. Yhteiskunta ei anna hänelle avustuksia, sillä kaikki rahat menevät laiskoille maahanmuuttajille. Ei sillä, että hän mitään pyytäisikään. Hän puree hammasta yhteen ja ajattelee talvisotaa. Sielläkin pärjättiin.

HETEROMIEHEN RAHAT

Suomen veroaste on absoluuttisesti maailman korkein, kuten verkkotuomioistuin tietää. Tavallisen työssäkäyvän valkoisen heteromiehen keskimäärin neljäntuhannen euron palkasta menee hiukan yli puolet verottajalle. Tämä ei haittaisi häntä patkääkään, jollei tätä verokertymää siirrettäisi lyhentämättömänä Itäkeskuksessa kahvilla veltoisti rötköttävän somalimiehen pohjattomaan taskuun.

Valkoisen heteromiehen mielestä verot pitäisi käyttää vielä elossa olevien sotaveteraanien hyväksi eikä mihinkään muuhun. Ei etenkin työttömien päiväkaljoihin.

Huolimatta säännöllisestä kuukausipalkastaan teollisuusyrityk-

”

Kaikille muille löytyy poliittisesta kentästä ystävä paitsi keskiluokkaiselle valkoiselle heteromiehelle, jonka syytä kaikki aina on. Sama kaveri kuitenkin maksaa 90 % viuluista.

bs.fi/keskustelu

sessä valkoinen heteromies ei tienaa enempää kuin yliopistolla naistutkimusta tekevät jatko-opiskelijatyöt ja muu akateeminen punavihreä eliitti. Hän nauraa väitteille, että naisen euro on 80 senttiä; ainakaan hänellä ei todellakaan olisi varaa siemalla lattekahvia päivät pitkätkä jossakin ydinkeskustan hienostopaikassa.

HETEROMIEHEN PERHE

Koska mies on hetero, hänellä on vaimo ja lapsia. Hän elättää pikkurouvansa sillä, mikä hänen nettopalkastaan on jäljellä. Kun työt loppuvat, nainen jättää miehen, sillä nainen ei huoli kuin hyvätuloisia alfauroksia lähelleen. Tätä kutsutaan markkina-arvoteoriaksi, johon valkoinen heteromies uskoo kuin luonnonlakiin.

Heteromies kasvatettiin kovalla kurilla. Piiskaa tuli koko lapsuuden ajan, joten hänen omat lapsensa opetetaan samoilla eväillä.

Tästä huolimatta heteromiehen lapset ovat tottelemattomia, laiskoja ja PlayStationin orjia, jotka liittyvät terroristi-

järjestö Greenpeaceen heti, kun silmä välttää. He myös kieltäytyvät syömästä kaikkein hienointa ja kalleinta ruokaa, mitä maa päällään kantaa: uunimakkaraa ranskalaisilla perunoilla.

MITÄ HETEROMIEHELLÄ EI OLE?

Seksiä.

Heteromies ei missään tapauksessa pääse toteuttamaan seksuaalisia tarpeitaan. Hänen kolme lastaankin ovat syntyneet partenogeneettisesti.

Maineikkain esimerkki valkoisten heteromiesten kokemasta seksuaalisesta laiminlyönnistä on Miss Suomi **Viivi Pumpanen**, joka ei huolinut rinnalleen Imatran Ketterän pakkaa, vaan iranilaistautaisen tanssija-yrittäjän. Se siitä Eloveenasta.

Kylmä fakta näet on, että naiset eivät huoli valkoisista heteromiehistä. Heille kelpaavat vain homot ja ulkomalaiset. Kun vaimo tapaa muslimimiehen, hän ottaa oitis eron, kääntyy islamiin ja lähettää lapset Jemeniin ympärileikkaviksi ja raiskattaviksi.

Vähemmistö- ja tasa-arvovaltuutetut pitävät visusti huolen siitä, että operaation lasku kyllä lähetetään miehelle. He kun tunnetusti hyysäävät feministejä ja maahanmuuttajia.

Homojen kohdalla tilanne on sama, paitsi että lapsia ei käännytetä islamiin, vaan monikulttuurisuuteen, ja heitä ei raiskata Jemenissä, vaan Setan bileissä.

Heteromiehen seksielämälle viimeinen niitti on hänen vaimonsa. Jokaista romanttista aloitetta seuraa näet nyrkinisku. Internetin perusteella naisten väkivaltaisuus on valtiovallan erityisessä suojeluksessa ja siksi vaimo hakkaa miestä säännöllisesti.

Mies kestää sen, sillä jos kukaan, niin valkoisen heteromies on kautta maailman tunnettu siitä, ettei kajoa naiseen väkivalloin.

VALKOINEN HETEROMIES ON HYVÄ JA HELLÄ

Feministit väittävät, että valkoiset heteromiehet ovat sovinisteja. Näin ei ole asia. Valkoinen heteromies kunnioittaa kaikkia naisia ja asettaa heidät mielessään korkealle jalustalle.

Jos naiset suostuisivat avaamaan silmänsä ja luopumaan ulkomaalaisten miesten perään huokailuista, he huomaisivat valkoisen heteromiehen olevan juuri sellainen kuin toivottiinkin: tasainen, rauhallinen, kotitöihin mahdollisuuksien mukaan osallistuva, armeijan käynyt, reilu ja rehti mies.

HETEROMIES ON SUOJELUKOHDE

Lopultakin valkoinen heteromies on herkkä ja haavoittuvainen. Hän kaipaa julkisen vallan erityisohjelmia, joissa otetaan huomioon miehen kokemaa vuosisatainen riisto ja sorto. ■

Kirjoittaja on varusmiespalveluksen suorittanut, pekonia ja naisia rakastava viitalkoinen mies.

”

Suomen "MUKA" kaunein nainen on rodunpettjä.

mtv3.fi/missit

ENEMMISTÖ VÄHEMMISTÖNÄ

Kevään homokeskustelu on saanut mielestäni osin surkuhupaisia piirteitä. Tuntuu, että teemaa on käytetty aivan muihin tarkoitukseen kuin asialliseen keskusteluun tai homoseksuaalisuuden ymmärtämiseen. Jopa arkkipiispapaperissa lyötiin leimoja otsaan – pro gay tai anti gay – ikään kuin kantaa homoseksuaalisuuteen ratkaisevimmin kertoisi kyvystä hoitaa piispan tehtäviä.

Itse en osaa kauheasti tässä asiassa kovistella suuntaan tai toiseen. Transsukupuolisuudesta minulle riittää tieto siitä, että Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, jotkut molempien ominaisuuksin, sille välille tai matkalle kohti omaa sukupuoltaan. Homo – hetero -asetelma ei oikein sovi selittämään transsukupuolisten vähemmistön sukupuolisuutta tai seksuaalisuutta.

Enemmistö on heteroseksuaaleja, ja tämä enemmistö tuntuu määräävän myös sen, mitä pitää ajatella enemmistöstä poikkemisestä. Onhan se varmasti turvallista, jos on konsensus.

Viisas ja empaattinen enemmistö ottaa vähemmistön huomioon lähtemättä ensi hätään asettelemaan sille ehtoja. Ehkä pieni ajatusleikki selventää asiaa: Kuvittele, että heterot olisivatkin vähemmistö ja joutuisivat koko ajan puolustuskannalle. Kuvittele supatusta, että se ja se on hetero. Tai että joku vihdoinkin kypsy sanomaan, että hän hyväksyy sinut, vaikka olet hetero. Ketään ei siis hyväksytä ihmisyyden perusteella, vaan vasta tietyn kypsytymisen jälkeen. Ja kypsytymisen odottaminen pitää käydä läpi jokaisen uuden ihmisen kohdalla. Kiusallista? Todella. Jos hetero pystyy samastumaan tuohon asemaan, hänen ajatustapansa toivottavasti muuttuu.

Haaveilen ajasta, jolloin ihminen saa olla oma itsensä ja toteuttaa itseään, myös seksuaalisuuttaan joutumatta jatkuvasti selittelemään tai puolustuskannalle. Mitä aikuiset ihmiset yhteisestä sopimuksesta ilman painostusta, hyväksikäyttöä tai vahingoittamista makuuhuoneissaan keskenään tekevät – se ei kuulu muille.

Ai niin – inesti, pedofilia ja raiskaukset eivät kuulu tämän hyväksynnän piiriin. ■

Marja-Sisko Aalto

KÄSIKIRJA SUKUPUOLEEN ON SIIS SUKUPUOLENTUTKIMUKSEN KÄSIKIRJA

Nina Järviö

”Sukupuoli ei ole pelkkää biologiaa, mutta ei myöskään vapaasti valittavissa oleva rooli tai identiteetti!” Näin alkaa takakannen teksti ensimmäisessä suomenkielisessä sukupuolentutkimuksen (tai naistutkimuksen) perusoppikirjassa *Käsikirja sukupuoleen*.

Perusteokset ovat aina suuren haasteen edessä; miten esitellä tieteenala tiivistä mutta kuitenkin laajasti. Mitä otetaan mukaan ja mitä jätetään pois? *Käsikirja sukupuoleen* on pyrkinyt voittamaan haasteen 300 sivussa, yli 30 kirjoittajan voimin. Kirja on toimittajien mukaan suunnattu hyvin laajalle lukijakunnalle aina lukiolaisista lähtien. Tämä myös näkyy kirjoittajien pyrkimyksessä välttää turhaa tieteenalakohtaista jargonia, missä jotkut onnistuvat toisia paremmin. Kaiken kaikkiaan yksinkertaisempi tyyli tuo silti virkistävää vaihtelua niillekin, jotka ovat tottuneet lukemaan tieteellisiä tekstejä.

Kielen yksinkertaistamisesta huolimatta *Käsikirja sukupuoleen* ei ole helposti hahmotettavissa oleva kokonaisuus. Etenkin sisällysluetteloä katsoessa kirja vaikuttaa sekavalta, mutta lukiessa huomaa, että rakenne yllättäen toimii. Tekstit ovat lyhyitä ja etenevät sujuvasti aiheesta toiseen. Huonona puolena on, että koska kirjaan on haluttu saada mahtumaan mahdollisimman paljon, tuntuvat mielenkiintoiset tekstit loppuvan kesken. Aiheesta kiinnostunut löytää kuitenkin jokaisen tekstin perästä kirjallisuusluettelon, jonka avulla etsiä lisälukemista.

Kun sukupuolentutkimuksessa julkaistaan teoksia pornosta tai sateenkaariperheistä, herää monen mielenkiinto. Kohtalaisen nuoresta iästään huolimatta sukupuolentutkimus onkin ehtinyt herättää laajaa huomiota sekä yliopistoissa että sen ulkopuolella. Mutta kuten minkä tahansa tieteenalan kohdalla, on keskusteluun helpompi osallistua, jos tuntee tutkimusten taustalla olevia teoreettisia perinteitä ja peruskäsitteistöä. *Käsikirjan* on tarkoitus olla tämälntyyppinen johdanto sukupuolentutkimuksesta kiinnostuneille, ja se onnistuu tehtävässään hyvin. Lukija voi valita, lukeeko vain itseään kiinnostavat artikkelit, vai eteneekö kirjan toimittajien valitsemaa polkua pitkin. Tai mikäli ei mitään muuta halua lukea, voi ainakin katsoa kirjan takakannen läpi, ennen kuin osallistuu internetin keskustelupalstoille. ■

Käsikirja sukupuoleen. Toim. Saresma, Rossi & Juvonen. 347 s. 32 €

MUUT LEHDET

KIROTTU HETERO- RONAN!

Ammoin unohtuneesta poikabändistä tuttu keski-ikäinen mieslaulaja Ronan Keating on myöntänyt avoimesti harrastaneensa penetraatiivista seksiä naisväen kanssa. Tieto on järkyttänyt *Daily Mail* -lehden kolumnistia.

Homoyhteisön suvaitsevaisuus on nyt venytetty yhtä kireälle kuin tietyt naiselliset ruumiinosat Keatingin kovia kokeneessa vuoteessa. Tällaista holtittomuutta ei muutenkaan hyvällä katsottaisi, mutta että naisten kanssa!

"I'm not saying that being straight is wrong, but it obviously is", kolumnisti Jan Moir toteaa uutista lainanneen *Daily Mashin* mukaan.

"OLEN SAANUT PIMPPAA VIIMEKSI YLÄASTEELLA"

Myös Suomessa ovat heterot paukutelleet kaapinovia. *Radio Rockissa* vierailnut Niko "BB-Niko" Saarinen on Hymy-lehden laatiman tiivistelmän mukaan alkanut käydä heterobaareissa. Tavoitteenaan hänellä on muuttua heteroksi "tai ainakin bi-seksuaaliksi". Heterofantasioiden takana on Nipsun haave saada lapsi, mistä Hymy oivasti toteaaakin: "Sitä ennen tarvitaan kuitenkin nainen."

LIITY PAPPISLIITON OPIKELIJÄSENEKSI!

Opiskelijajäsenyys on
ilmainen.

Mitä saat?

- neuvontaa ja koulutusta työllisyysasioissa
- Crux-lehden postiluukkuusi seitsemän kertaa vuodessa
- matkavakuutuksen
- mahdollisuuden hakea matka-apurahaa

Lisäksi voit liittyä Erityiskoulutettujen työttömyyskassaan erillistä korvausta vastaan.

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

PYYKKIPOIKA NENÄSSÄ PITÄÄ KIRURGIN LOITOLLA

Suomen kansa muistaa edellä mainitun BB-Nipsun luonnollisesti siitä, että fäshönbloggari Maria Elisabeth teilasi hänet niin radio-ohjelmassa.

kuulin et jos pitää pyykkipoikaa nenässä ni se voi kaventaa rustoa, eli meen hankkii huomenna pyykkipojan ja alan pitää sitä aina öisin!!!

12:29 PM May 27th via web

GlamWithM
Queen Maria Elisabeth

Tästä päästään näppärän aasinsillan kautta samaisen

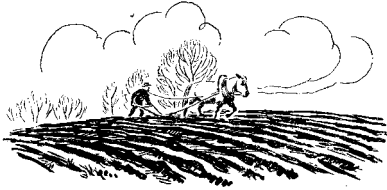
bloginpitäjän tuoreimpaan *Twitter*-päivitykseen, jonka mukaan mikään ei ole mahdotonta suomalaisellekaan julkikselle. ■

Autuaan Emmanuellen sääntökuunta

RACHEL BONFIRE

TYRSKYJÄ PREERIALLA

Aiemmin tapabtunutta: Rachel on joutunut buonoille teille. Uskossaan vahva Jebediah pelastaa Rachelin ilkeän parittajansa, Al-Mansourin kourista. Rachel aloittaa high schoolin ja tapaa Marcuksen, jonka karskin kuoren alla on bengellinen nuorukainen. Jebediah saa kuulla, että Rachelin ja Marcuksen liittoa on siunattu rakkauden kauneimmalla bedelmällä...

OSA 34

Jebediah ei ollut Juskoa korviaan. Rachel – raskaana? Orpotyttö, joka vielä viime kesänä oli ollut vasta 12-vuotias tenava.

– Onnittelut lienevät kai paikallaan, Jebediah sanoi lopulta kaapaten Rachelin karhumaiseen syleilyynsä. Tytön sydän sykki hennossa povessa pienen vartalon painautuessa miehen ryttöisiä työhaalareita vasten.

– Kiitos! Rachel kuiskasi ja suuteli vanhan Jebin ahavoitunutta poskea. – Jos se on poika, annan sille nimeksi Marcus Jebediah sinun mukaasi. Olethan ollut kuin isä minulle.

Niin, tuo tyttörukka oli saanut varttua isätönnä. Jebediah tunsu kyynelten valu-

van silmistään. Sentään saisi nuori Rachel nauttia äitiyden ilosta, tuosta jokaisen naisen elämän tärkeimmästä asiasta.

– Tietääkö kihlattu si jo asiasta? Jebediah kysyi lopulta, kun he olivat irrottautuneet toisistaan.

Kuin synkkä pilvi olisi lipunut Rachelin kasvojen editse.

– Yritin tavoittaa Marcusta eilen, mutta öljynporauslautalta ei vastattu.

Jebediah nielaisi. Olisiko eilinen hurrikaani tehnyt tuhojaan siellä asti? Olisiko Rachelin kohtalo koitumassa hänen syntymättömälle lapselleenkin?

– Hitsin pimpulat, Jebediah ähkäisi, vaikkei normaalisti käyttänyt voimasanoja ensinkään.

Jatkuu seuraavassa numerossa.

KANSLIAPÄÄLLIKKÖ RISTO JUNTILA

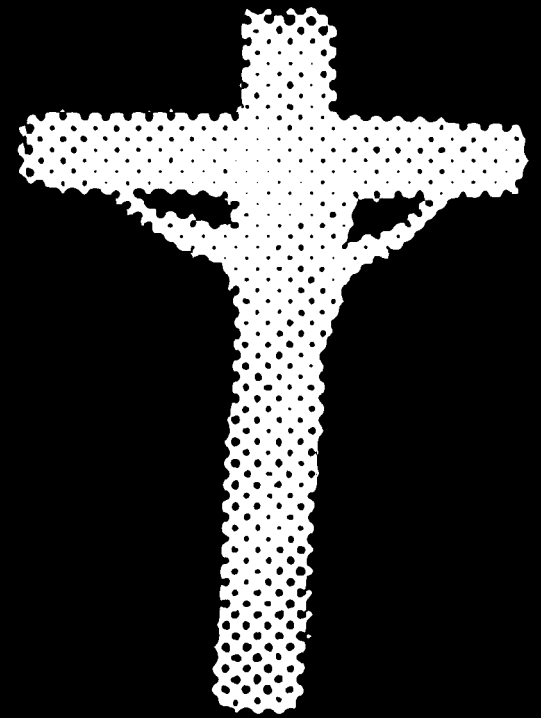

KUVA: KT/MARKKU PIHLAJA

KIRKKONEUVOS PEKKA HUOKUNA

KUVA: RIIKKA HURRI

KIRKOLLISIA UUTISIA SAKSASTA

Pekka Mustakallio

Kuvat: Hanna Peuraniemi

Jos on Suomen kirkolla imago-ongelmia, niin kyllä niitä riittää muuallakin päin maailmaa. Saksassa on viime kuukausina keskusteltu laajasti katolisen kirkon julkitulleista lasten hyväksikäyttötapauksista.

Hyväksikäyttö-lumi-pallo lähti vierimään viime vuoden toukokuussa Irlannista, jossa Irlannin hallituksen niin sanottu Ryan-raportti paljasti kymmenien tuhansien lapsien joutuneen hakatuksi, kidutetuksi tai raiskatuksi Irlannin katolisen kirkon kasvatustaloksissa vuodesta 1914 lähtien. Pääosa tapauksista oli tapahtunut vuosien 1936–1970 vä-

lillä. Loppuvuodesta ilmestynyt oikeusministeriön Murphy-raportti esitti lisäksi pitävät todisteet siitä, kuinka kirkko on järjestelmällisesti salaillut väkivalta- ja hyväksikäyttötapausten tuloa julkisuuteen sekä suojellut syyllisiä. Syitä salailulle olivat raportin mukaan muun muassa kirkon maineen sekä omaisuuden suojeleminen. Murphy-raportti johti neljän Irlannin katolisen kirkon piispan eroon.

Jatkaa sivulla 22.

Kirkko on salaillut hyväksikäyt-
tötapausten tuloa julkisuuteen

Jatkoa sivulta 20.

SKANDAALI SIIRTYI MANTEREELLE

Tämän vuoden tammi-
kuussa laajeni kohu sit-
ten myös Saksaan, kun
julkisuuteen tuli tieto-
ja saksalaisten jesuiitta-
lukioiden hyväksikäyt-
tötapauksista 1970- ja
80-luvuilta. Tapausten
määrä oli arviolta tois-
tasataa.

Helmikuussa tuli
edelleen ilmi, että vuo-
desta 1995 lähtien sak-
salaiset oikeusistuimet
olivat antaneet 30 hy-
väksikäyttötuo miota ka-
tolisen kirkon piirissä
sattuneisiin rikkomuk-
siin. Hyväksikäyttöil-
moituksien määrä nousi
vielä saman kuukauden
aikana yli sataan, kun
lehdistö niitä kaiveli.

Tunteet ovat Saksas-
sa pinnlla. Maaliskuus-
sa Baijerin osavaltion oi-
keuslaitos teki etsinnän
Ettalin benediktiiniluos-
tariin, josta oli kerty-
nyt 20 tapausepäilyä, ja
jonka omista vaadituis-
sa ilmoituksissa vuosil-
ta 2003–2005 oli puut-
teita. Lokaan ovat jou-
tuneet jesuiittojen ja
benediktiinien ohella
myös jo lukuisat muut-
kin katolisen kirkon
sääntökunnat.

LISÄÄ TÖRKYÄ PINTAUTUU

Paljastusten tahti tun-
tuu yhä vain kiihtyvän.
Esimerkiksi Der Spiege-
lin nettiportaali Spiegel
Online raportoi lähes
päivittäin uusista kään-
teistä. Syytökset ovat
juuri saavuttaneet myös
paavi Benedictus XVI:n
aiemmin johtaman hiip-
pakunnan organisaati-
on.

Der Spiegel, joka on
tehnyt osan ratkaisevis-
ta paljastuksista, on kut-
sunut psykoterapeutteja
ja muita asiantuntijoita
apuun. ”Pappien täytyi-
si oppia, mikä seksuaali-
suus on”, vaatii eräs tera-
peutti. Augsburgin kon-

servatiivipiispa Walter
Mixa puolestaan syyttää
koko katastrofista 60-lu-
vun seksuaalista vallan-
kumousta. Rehtoreita
eroaa eri puolilla Saksaa
ja systemaattisen peitte-
lyn jäljet johtavat jo Va-
tikaaniin asti.

LAKIA ON VAIN NIIN VAIKEA NOUDATTAA

Saksassa myös evanke-
lisella kirkolla on vii-
me viikkoina ollut omat
murheensa, joskin uutis-
virrassa ne ovat jo jää-
neet vähemmälle huo-
miolle: Hannoverin lu-
terilaisen maakirkon

piispa ja Saksan evanke-
lisen kirkon pää Margot
Käßmann joutui helmi-
kuussa eroamaan jääty-
ään kiinni 1,5 promillen
rattijuopumuksesta.

Käsitellyn vertailu-
aineiston parissa Suo-
men luterilaisen kirkon
imago-ongelmat alkavat
tuntua varsin vähäisel-
tä huolenaiheelta. Mut-
ta ehkäpä kasvojenme-
netys ja paluu reaalielä-
mään tekisivät joskus
hyvää meidänkin kirkol-
lemme, vai? ■

PALA TYT:N HISTORIAA - ANEKAUPPA 1960-LUVULLA

1 960-luvulla joukko teologian opiskelijoita sai loistavan idean myydä aneita, joiden avulla haluttiin kerätä rahat uutta opiskelijatilaa varten. Snellmanninkadulla sijainnut noin 40 hengen seminaarikirjasto ei riittänyt 1300 jäsenelle mitenkään. Aneita myytiin TYT:n tietojen mukaan ainakin 1000 kappaletta; puolianeita 30 markalla ja täysaneita 50 markalla. Aneita jaettiin tiedekunnan käytävällä, silloisissa TYT:n tiloissa, Dommalla sekä opiskelija-asuntola Pikku konviktissa. TYT:n lähetystö kävi anekaupan avajaisiksi kaikkien Suomen piispojen luona myymässä aneita, joista ensimmäisen osti arkkipiispa Martti Simojoki.

sai 80-luvun lopun hulluina vuosina suurta korkoa. Tarkoituksena oli sijoittaa korkotuotoista aina inflaation verran lisäämään pääomaa, jotta omaisuuden arvo ei reaalisesti pienenesi. Tähän ei aina päästy, vaan tuotoilla rahoitettiin lähinnä yhdistyksen toimintaa 80- ja 90-luvun taitteessa.

1990-luvun alussa iski devalvaatio. Kun TYT:n varat oli tällöin sijoitettu Kaukoidän markkinoille, pääomasta hävisi heti huomattava summa rahaa, ja sijoituksen arvo laski merkittävästi. Yhdistyksen onneksi muutaman vuoden kuluessa pääoman arvo nousi lähelle entistä tasoa, jolloin sijoituskohdetta vaihdettiin. ■

Tuuli Kotisaari
Toverineuvoston
varapuheenjohtaja

Onnistuneen anemyynnin avulla alettiin vuonna 1967 tehdä kauppooja Lönnrotinkatu 9 A 5:ssä sijaitsevasta asunnosta. Pintalaltaan huoneisto oli 241 neliometriä, johon kuului kuusi huonetta, palvelijanhuone ja keittiö. Huoneiston kauppahinta oli 175 000 silloista markkaa, joista 17 500 oli aneiden avulla kerättyä pääomaa, muut avustuksia Kirkkohallitukselta ja Turun evankelisluterilaiselta seurakunnalta sekä lainoja Helsingin luterilaiselta seurakunnalta ja Helsingin yliopistolta.

TYT:lle lahjoitettu ane on laitettu kehyksiin ja siihen voi käydä tutustumassa Olkkarissa. Jos latinan kurssi on kuitenkin vielä suoritamatta, tässä seuraa suomennos: Jos joku kurja syntinen tämän siunatun kirjan otollisella ajalla ostaa, hänelle täysi vapautus/kolmen vuoden vapautus tuskasta ja ahdistuksesta, joihin teologian opintojen harjoittamiseen sopivien huoneiden puute valvovan omantunnon ajaa, tällä kirjalla myönnetään.

Huoneistoa käytettiin aluksi TYT:n tarpeisiin, mutta se vuokrattiin pian ulkopuoliselle, paremmin Marimekosta tunnetun Kirsti Paakkasen omistamalle Womena-mainostoimistolle. TYT ei valitettavasti osannut pitää puoliaan, sillä toimisto paljastui piilokonttoriksi eli ilman virallisia lupia tehdyksi toimistoksi. 1980-luvulla näihin piilokonttoreihin tehtiin tarkastuksia, ja myös TYT jäi tarkastajien seulaan.

TYT sai määräyksen muuttaa huoneisto alkuperäiseen asuinkäyttöön. Asuntoa ei siis menetetty, kuten toisinaan kerrotaan, vaan se jouduttiin käytännön syistä myymään. Saadut varat (noin 1,3 miljoonaa markkaa) sijoitettiin sitten arvopapereihin, joista

TULE MUKAAN

TOIMINTAAN!

CHANGEMAKER

▶ Liity **CHANGEMAKERIIN** ja muuta maailmaa: www.changemaker.fi

▶ Tilaa **KIRKON ULKOMAANAVUN** uutiskirje tai tule vapaaehtoiseksi: www.kirkonulkomaanapu.fi

KIRKON ULKOMAANAPU

” I’m not saying that being straight is wrong, but
it obviously is.”

Jan Moir